

Turi Tímea

SZURTOS LÁNYUNK HAZATÉRT

Az első látásra alapdarabnak remélt kardigán
egy szezon után megnyúlik és bolyhos lesz.
Mire felhajtatom a túl hosszú nadrágot,
kikopik a kord. A komfortcipőnek leválik
a talpa, a drága csizma zipzára beakad.
Megreped a műbőr, és az igazi
hamarabb megy ki a divatból, mielőtt tönkremenne.

Miért pont én lennék változatlan?
Hiszen te is jobb ember lettél
mellettem, s már nem haragszol,
hogy eltörtem örökséged, a porcelán étkészlet pár darabját,
igaz, majdnem ugyanolyannal pótoltam is
a hiányt.

Higgyétek el, hogy én sem így jöttem,
nem úgy jöttem, ahogy jönni láttok.
És nem én nem álltam ki a próbát,
hanem a neveltetésem.

Légy önmagad, ezt tanította az anyám
és az összes magazin.
De azt nem mondták,
hogy önmagamnak nem maradni,
hanem önmagammá válni kéne.

Esténként, mikor már alszotok,
én boldogan nézek végig a sarkokon,
ahol nincsen semmi: csak én tudom,
a rend, az mennyi munka.

És én válogatok a leárazásokon hosszan,
hogy végül megtaláljam azt a kardigánt,
ami úgy néz ki, mintha meglett volna már rég.

© Kovács Bodor Sándor